Családfakutatás 20 pont

A következő feladatban egy weboldalt kell készítenie a csaláfakutatás bemutatására a feladatleírás és a minta szerint. A feladat megoldása során a következő állományokat kell felhasználnia: anyakonyv.jpg, fa.jpg, hatter.jpg, forras.txt, csaladfa.css.

Ahol a feladat másként nem kéri, a formázási beállításokat a csaladfa.css stílusállományban végezze el!

- 1. Hozzon létre HTML oldalt csaladfa.html néven! Állítsa be az oldal nyelvét magyarra és a kódolását UTF-8-ra!
- 2. A böngésző címsorában megjelenő cím "Családfakutatás" legyen!
- 3. A weboldal fejrészében helyezzen el hivatkozást a csaladfa.css stíluslapra!
- 4. Állítsa be a stíluslapon, hogy a weboldal háttere a hatter.jpg kép legyen, az oldal alján, középre igazítva!
- 5. Az oldal törzsébe másolja be az UTF-8 kódolású forras.txt állomány tartalmát!
- 6. Alakítsa ki a címet, alcímeket és formázza meg a stíluslapon definiált h1, h2 stílusokkal! A weboldal címe "*Családfakutatás*" 1-es szintű címsor, az alcímek "*Források*", "*Publikálási lehetőségek*" pedig 2-es szintű címsorok legyenek!
- 7. Módosítsa a stílusbeállításokat a stíluslapon úgy, hogy az 1-es szintű címsorok stílusa aláhúzott legyen!
- 8. Alakítsa ki a szöveg bekezdéseit a minta szerint!
- 9. Az első bekezdés elé szúrja be a fa.jpg képet, Ha a kép fölé visszük az egeret, vagy a kép valamiért nem jeleníthető meg, akkor mindkét esetben a "Családfa" szöveg jelenjen meg! A képet formázza meg a balra osztálykijelölővel!
- 10. A balra osztálykijelölőhöz állítson be 1px vastag szaggatott stílusú #663333 színű keretet. A keret a doboz minden oldalán jelenjen meg!
- 11. Az utolsó két bekezdést formázza meg az idezet azonosító kijelölő felhasználásával!
- 12. Módosítsa a stílusbeállításokat a stíluslapon úgy, hogy az idezet azonosító kijelölővel formázott szövegek a meglévő beállításokon túl dőlt betűstílusúak is legyenek!
- 13. Az idézet szövegét tördelje sortörésekkel a mintának megfelelően.
- 14. A "Források" alcím alatti szöveget alakítsa át számozatlan felsorolássá a minta szerint!
- 15. Az "Az anyakönyv egy plébánia..." kezdetű bekezdést formázza a stíluslap anyakonyv azonosító kijelölőjének felhasználásával!
- 16. A keretbe helyezze el az anyakonyv.jpg képet! Ha a kép fölé visszük az egeret, vagy a kép valamiért nem jeleníthető meg, akkor mindkét esetben a "Régi anyakönyv" szöveg jelenjen meg! A kép után helyezzen el egy sortörést a minta szerinti tagolás kialakításához!
- 17. A "*Publikálási lehetőségek*" alcím alatti szövegrészt alakítsa át számozott felsorolásúvá a minta szerint! A felsorolás után helyezzen el egy vízszintes vonalat!
- 18. Módosítsa a stílusbeállításokat a stíluslapon úgy, hogy a teljes oldalon a belső margók függőlegesen 20px, vízszintesen 40px méretűek legyenek!

CSALÁDFAKUTATÁS

Sok ezer szenvedélyes kutató tapasztalata bizonyítja: veszélyes dolog családtörténeti kutatásba kezdeni. Veszélyes, mert, aki egyszer belekezdett, többé nem tudja abbahagyni. Mert mindig akad egy újabb nyom, mely rég elporladt emberek boldog vagy tragikus életének megismerésére ösztökéli a kései utódot. És mindig akad egy bosszantó hiány a családfán: egy ős, akiről azon kívül, hogy léteznie kellett valaha, semmit sem sikerül kideríteni, bármennyit fáradozunk is.

Pedig a kutatás kezdetén minden olyan egyszerűnek tűnik. Hiszen saját személyi adatainkat álmunkból főlébresztve is fújjuk. Többnyire szüleink és nagyszüleink leszármazásával is tisztában vagyunk, és a családi legendákból vagy az őreg rokonok által megőrzött iratokból a dédszülők generációjáról is tudunk egyet-mást. Ezért lelkesen, és természetesen gyors eredményben bizakodva vágunk neki a levéltári kutatásnak. Úgy gondoljuk, hogy mi sen lehet egyszerűbb annál, mint az anyakönyvekből megállapítani, ki kinek a gyermeke, szülője vagy testvére, honnan származik dédanyánk, és mikor született dédapánk. Az interneten bőngészve hamar ráakadunk olyan oldalakra, melyek elvezetnek minket abba a levéltárba, ahol megtalálhatjuk a kutatásainkhoz elengedhetetlenül szükséges állami anyakönyveket.

Ha biztosan tudjuk, hogy ősünk hol született, hol halt meg vagy hol kötött házasságot, valóban egyszerűen továbbléphetünk. De máris szembesülünk az első nehézséggel, ha például a fővárosban született ősünkről nem tudjuk, hogy melyik kerületben anyakönyvezhették. Ha az 1895 előtt keletkezett egyházi anyakönyvekben akarjuk folytatni a kutatást, akkor már azt is tudnunk kell, hogy a keresett ős melyik felekezethez tartozott. Tovább nehezíti a dolgunkat, hogy az anyakönyveket – "ahány ház, annyi szokás" – ritkán vezették egységes elvek szerint. És hozzá még: minél régebbi az anyakönyv, annál valószínűbb, hogy latinul, németül vagy valamilyen nemzetiségi nyelven íródott, és a benne szereplő személyek körülményeire vonatkozó adatokat még kibetűzni sem egyszerű, nemhogy megérteni.

Források

- családtagok
- családi iratok
- anyakönyvek
- gyászjelentések
- · levéltári dokumentumok

Publikálási lehetőségek

- 1. szóbeli közlés
- 2. ábrák, rajzok
- írott publikáció
- 4. adatbázis rendszerek

Az anyakönyv egy plébánia egyházközség vagy település írásos nyilvántartása, amelyet a születésséről, házasságkotésekől, illenye haláteseteről vezetnek. Kezdetben az adott katolikus egyház plébánosa vezetje, majd a szekularizáció után bevezetésre került a világi, állámi anyakönyvezés, de emellett az egyet vallási felekezetek tagjainak anyakönyvezése is folytátósolt.

"Aki a múltját, gyökeréit nem ismeri, nem biztos, hogy megtalálja helyét a jövőben."

(régi szittya bölcselet)